

lobkyně, a tím, že žalobkyně s tímto převzetím projevila souhlas, došlo k převzetí dluhu podle § 1405 obč. zák. Názor nižších soudů, že žalobkynin souhlas nebyl prokázán, je mylný, poněvadž nejpozději tím, že žalobkyně pohledávku zažalovala, dala najevo, že s převzetím dluhu souhlasí (srov. rozh. č. 9944 Sb. n. s.). Je proto žalobní nárok na právu.

Čís. 16467.

Komu byl udělen ve vnucené dražbě pouze příklep k věci hlavní (k pozemkům a budovám na nich vystavěným), jež sama bez příslušenství byla předmětem držby a odhadu, nenabyl příklepem vlastnictví i k strojovému příslušenství věci hlavní, třebaže knihovní poznámka podle § 297 a) obč. zák. pozbyla po příklepu účinnosti.

Vydražitel hlavní věci není v takovémto případě oprávněn k žalobě podle § 37 ex. ř. na vyloučení věci z exekuce, vedené na stroje a zařízení podniku věřiteli dřívějšího vlastníka hlavní věci.

(Rozh. ze dne 5. listopadu 1937, Rv II 704/37.)

Žalobce koupil v exekuční dražbě, konané dne 28. června 1936, mlýn č. p. 81 a hospodářské budovy se stavební parcelou č. kat. 135, mlýnským potokem č. kat. 2165 a s pozemky č. kat. 1777, 1780, 1781, 1783, 1782/1, 1782/3 a 1796/6, vesměs ve vl. č. 498 pozemkové knihy kat. území L. Mlýnské stroje nebyly předmětem vnucené dražby. V době dražby vážla v pozemkové knize poznámka podle § 297 a) obč. zák., podle níž měla k mlýnským strojům vyhrazeno vlastnické právo firma Osvald B. v P. Zápis uvedené poznámky byl proveden dne 3. října 1930. Mlýnské stroje a zařízení zabavili žalovaní v exekuci proti dřívějšímu vlastníku mlýna a uvedené předměty byly pod pol. 1 až 29 zájemního zápisu zájemně prodány dne 7. prosince 1934 a dne 26. června 1935. Tvrdě, že jako vlastníku mlýna přísluší mu i vlastnické právo k zabaveným mlýnským strojům, ježto knihovní poznámka podle § 297 a) obč. zák. vyjadřuje, že mlýnské stroje nejsou příslušenstvím mlýna, pozbyla uplynutím pětileté lhůty účinnosti, takže se mlýnské stroje tím okamžikem staly příslušenstvím mlýna, domáhá se nepřipustnosti výkonu exekuce na mlýnské stroje a zařízení, zabavené žalovanými pod pol. 1 až 29 záj. zápisu E 4262/34. Soud první stolice zamítl žalobu. Důvodů: Je rozhodnouti otázku, zda se žalobce stal vlastníkem mlýnských strojů a zařízení. O nabývání vlastnického práva jedná občanský zákoník v §§ 380 a dalších. V uvedeném § 380 se praví, že bez právního důvodu a bez právního způsobu nelze nabytí vlastnictví. Žalobce v žalobě netvrdí ani důvod ani způsob nabytí vlastnictví. Snaží se pouze doličiti, že uplynutím pětileté lhůty zanikla účinnost poznámky podle § 297 a) obč. zák., že se tím stroje staly příslušenstvím žalobcova mlýna a tudíž i žalobcovým vlastnictvím. Než s tímto žalobcovým právním názorem nelze souhlasiti. Občanský zákon sice stanoví v § 297

a), že stroje neplatí za příslušenství nemovité věci, bylo-li poznamenáno v pozemkové knize se svolením vlastníka, že stroje jsou vlastnictvím někoho jiného a že taková poznámka pozbývá účinnosti za pět let po svém zápisu, avšak podle názoru soudu lze z řečeného předpisu vyvozovati pouze tolik, že ona vlastnost příslušenství nemůže býti popřena tvrzením, že stroje patří jinému, nebylo-li to poznamenáno ve veřejné knize. Nezamýšlí se však dotčeným zákonným předpisem chrániti vlastnictví ke strojům vlastníka nemovitosti, nemá-li pro ně nabývací důvod a způsob. Otázku nabytí vlastnictví k příslušenství nutno řešiti podle obecných zásad (viz rozh. č. 10698 Sb. n. s., Právník 1909, str. 764) a podle nich musí vlastník hlavní věci dokázati řádný nabývací důvod a způsob. O to se však žalobce v žalobě ani nepokouší. Odvolací soud potvrdil napadený rozsudek. Důvody: Z výsledků průvodního řízení vysvítá, že mlýnské stroje a zařízení nebyly předmětem dražby, že mlýn č. p. 81 v L. byl dne 28. června 1935 žalobci přiklepnut bez mlýnského zařízení a strojů a že poznámka podle § 297 a) obč. zák. měla v době dražby ještě účinnost. Odvolací soud neshledal důvodu, aby se v něčem odchýlil od skutkových zjištění napadeného rozsudku. Stačí proto odkázati v tom směru na rozhodovací důvody prvního soudu. Po právní stránce byla rozepře správně rozsouzena a proto soud první stolice právem zamítl žalobu o nepřipustnost exekuce. Vlastnictví k příslušenství nenabývá vlastník hlavní věci již tím, že věc jest určena k potřebě hlavní věci a že ji uživatel hlavní věci této potřebě věnuje, nýbrž teprve tím, že vlastník hlavní věci dokáže řádný důvod a způsob nabývací. Žalobce nedokázal však ani jedno, ani druhé, neboť soud první stolice zjistil, že exekuční soudce upozornil zájemce při dražbě dne 28. června 1935, že mlýnské stroje a zařízení nejsou příslušenstvím mlýna, že se ve vnučené dražbě neprodávají a že žalobce je nekoupil. Jen z toho, že po dražbě zůstaly stroje a zařízení ve mlýně a že poznámka dle § 297 a) obč. zák. pozbyla účinnosti, nemůže žalobce nic vyvozovati ve svůj prospěch. Rozhodnutí nejvyššího soudu č. 15283 Sb. n. s. se na souzený případ nehodí.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody :

K uplatnění nároku na vyloučení věci z exekuce podle § 37 ex. ř. je zapotřebí, aby žalobce tvrdil a prokázal právo, které nedopouští výkon exekuce na dotčenou věc. Tuto podmínku však žalobce v souzeném případě nesplnil. Žalobce opírá tvrzené svoje právo, nedopouštějící prý výkon mobilárních exekucí, o něž tu jde, o to, že prý vydražením mlýna č. p. 81 ve L. dne 28. června 1935 koupil mlýn jsoucí v plném provozu, při čemž bylo jako příslušenství trvalého a účelového mlýnského zařízení užíváno veškerých strojů a mlýnského zařízení pod poř. 1 až 29 popsanych, bez nichž by nemohl býti mlýn udržován v provozu, že stroje tu byly již od počátku, kdy byly trvale s mlýnem spo-

jeny, tedy již v době jejich exekučního zájmu nutnou provozní součástí a tudíž příslušenstvím mlýna, že byl mu mlýn i s ostatními vydraženými nemovitostmi odevzdán po dražbě do správy, držení, užívání a vlastnictví jako jediný hospodářský celek a že knihovní poznámka vázoucí na mlýně podle prohlášení ze dne 20. září 1930 o tom, že mlýnské stroje nejsou příslušenstvím mlýna, nýbrž majetkem firmy Osvald B. v P., pozbyla již uplynutím pěti let účinnosti, takže se aspoň od okamžiku, kdy zanikla účinnost uvedené poznámky staly dotčené stroje příslušenstvím mlýna, jehož jest vlastníkem a držitelem.

Leč tyto vývody nejsou v podstatě správné, když se dovolatel stal soudním příklepem vlastníkem pouhého mlýna s budovami a pozemky bez jakéhokoli v příslušenství, zejména strojů, zařízení a předmětů, o jejichž vyloučení z exekuce tu jde, neboť v odhadním protokole ze dne 17. prosince 1934, č. j. E 3493/34-10, bylo výslovně uvedeno, že nebylo nalezeno žádné příslušenství, předměty, o něž jde, nebyly tam ani zapsány, ani oceněny, rovněž v dražebních podmínkách bylo uvedeno, že předmětem dražby jsou nemovitosti podle uvedeného popisného a odhadního protokolu, a když ani v usnesení o udělení příklepu ze dne 28. června 1935 nebylo žádné příslušenství udáno (§ 170 č. 1 ex. ř.). Mimo to dotčená knihovní poznámka podle § 297 a) obč. zák. ještě výslovně upozorňovala na to, že stroje nejsou příslušenstvím mlýna a že se tedy ani převod, zavazení nebo exekuční prodej nemovitosti na ně nevztahuje. Pokud dovolatel uvádí, že stroje byly fakticky i právně příslušenstvím mlýna, že se však pouze jako důsledek poznámky podle § 297 a) obč. zák. nepokládaly za příslušenství, jest mylný jeho názor nehledě ani na pojmový rozpor, ježto vlastník hlavní věci nenabývá vlastnictví k určité cizí věci, jež nebyla příslušenstvím tím, že věc tu určí a věnuje k potřebě věci hlavní, nýbrž teprve tím, že dokáže k ní řádný důvod a způsob nabývací (viz rozh. č. 10698 Sb. n. s.). To však dovolatel v souzeném případě nedokázal a ani se nepokusil dokázati. To, že poznámka podle § 297 a) obč. zák. pozbývá účinnosti uplynutím zákonné lhůty — předpokládajíc ovšem, že nebyla lhůta vnuceným dražebním řízením stavena — a že se takto stávající stroje příslušenstvím nemovitosti (č. 15283 Sb. n. s.), není pro souzený spor rozhodující a není proto třeba obírat se vývody, jimiž dovolatel chce po této stránce podepříti tvrzený žalobní nárok. Správně proto nižší soudy zamítly žalobu podle § 37 ex. ř. pro nedostatek zákonných předpokladů.

Čís. 16468.

Darování v podobě smlouvy ve prospěch třetího (§ 881 obč. zák.) nevyžaduje formy notářského spisu, není-li smlouva mezi slibujícím (promitentem) a příjemcem slibu (stipulantem) darovacím slibem bez skutečného odevzdání.

Dá-li si otec při postoupení nemovitosti jednomu z dětí slíbiti, že část postupní ceny vyplatí příjemci přejímatel nemovitosti druhému dítěti, na-